

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/85/2015
Identifikačné číslo spisu: 5711010248
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5711010248.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 23. novembra 2016 s verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci obvineného J. I. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2013, sp. zn. 1 To 79/2013, podľa § 382a, § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por., po zistení dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., takto

rozhodol:

I.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2013, sp. zn. 1 To 79/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3, § 322 ods. 3 Tr. por., § 41 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného J. I..

Napadnutý rozsudok krajského súdu **s a z r u š u j e** vo výroku v bode 3/ - 4/ o treste a spôsobe jeho výkonu.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Žiline **s a p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. **s a o b v i n e n ý J. I. n e b e r i e d o v ä z b y**.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 25. marca 2013, sp. zn. 13 T 27/2011, bol obvinený J. I. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 3/ a 4/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 18. októbra 2007 prišiel k obchodnému domu K. v Martine na Vajanského nám. k stanovištiu taxislužby, kde si objednal vozidlo taxislužby firmy Y. X. - K., ktoré viedla taxikárka H. J., nar. XX. K. XXXX, ktorej uviedol, že pracuje pre poisťovňu AXA a potrebuje navštíviť svojich klientov a že cestovné preplatí poisťovňa AXA, následne s ním vykonala jazdu do Bratislavy, po vykonaní jazdy vystavila na žiadosť obvineného potvrdenie o vykonaní cesty na sumu 12 000 Sk (398,32 €), potom v priebehu mesiacov október a november 2007 s ním H. J. viackrát opakovane vykonala jazdu do Terchovej, Slovenského Pravna, Sučian, Lipovca ako aj po meste Martin, kde jej uviedol, že cestovné mu preplatí poisťovňa AXA a následne si splní svoje záväzky voči nej, čo však nevykonala, poškodená H. J. musela chýbajúcu sumu uhradiť majiteľovi taxislužby Y. X., pričom obžalovaný už pri objednávaní služieb vedel, že jej cestovné neuhradí, nakoľko vedel, že mu účty za cestovné poisťovňa AXA nepreplatí, čím poškodenej H. J., nar. XX. K. XXXX, spôsobil škodu vo výške 980,88 € (29 550 Sk),

2/

dňa 28. októbra 2009 v čase okolo 10.00 hod. prišiel na čerpaciu stanicu Shell v Martine, C. S. O. 1, a natankoval do nádrže nákladného motorového vozidla zn. Fiat Ducato, bielej farby, bližšie nezisteného ev. č., do dvoch sudov a deviatich bandasiiek naftu v hodnote 964,75 € a pri platení predstieral, že kúpnu cenu chce uhradiť platobnou kartou Shell Card, vystavenou na jeho meno s úverovým limitom 350 € mesačne, hoci vedel, že kúpnu cenu za natankované pohonné hmoty touto kartou zaplatiť nemôže, pretože táto suma prekračuje úverový limit tejto platobnej karty, v dôsledku čoho došlo k zablokovaniu tejto platobnej karty, obžalovaný následne za natankované pohonné hmoty nezaplatil a neskôr ich odpredal neznámej osobe, čím poškodenej Z. B., nar. X. Y. XXXX, prevádzkovateľke tejto čerpacej stanice spôsobil škodu vo výške 964,75 €,

3/

od presne nezisteného dňa v mesiaci november 2009 do 11. januára 2010 na rôznych miestach v Martine ako živnostník s miestom podnikania E., IČO: XX XXX XXX, podnikajúci okrem iného v oblasti neverejnej osobnej cestnej motorovej dopravy, ako zamestnávateľ písomne uzatvoril fiktívne pracovné zmluvy so záujemcami o zamestnanie vodiča, ktorí sa na neho nakontakovali prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Martine, alebo na základe jeho inzerátov uverejnených na serveroch www.profesia.sk a www.kariera.sk s tým, že týmto záujemcom o zamestnanie následne oznámil, že je potrebné, aby pre vykonávanie dohodnutej práce mali doklad o zdravotnej a odbornej spôsobilosti, ktoré sa im následne ponúkol vybaviť sám a za zvýhodnených finančných podmienok, následne týmto záujemcom o zamestnanie odovzdal sfaľované potvrdenia o zdravotnej spôsobilosti vodiča s pečiatkou MUDr. Y. P., všeobecný lekár H. a sfaľované preukazy o absolvovaní školenia pracovníkov pre prevádzku, údržbu a opravy vozidiel s pečiatkou Y. W. - súkromná autoškola, XXX/XX-V/XX, datované s rôznymi dátumami, ktoré v presne nezistenom čase v mieste trvalého bydliska bližšie nezisteným spôsobom sám vyhotovil a za tieto potvrdenia požadoval od záujemcov o zamestnanie sumy od 10 € do 50 €, pričom po podpísaní pracovných zmlúv a prevzatí požadovanej finančnej hotovosti za sfaľované potvrdenia o zdravotnej a odbornej spôsobilosti žiadnemu zo záujemcov o zamestnanie ako zamestnancovi nepridelil žiadnu prácu a keď ho za týmto účelom opakovane telefonicky kontaktovali, vyhováral sa na rôzne okolnosti, ktoré tomu mali brániť, následne sa pred nimi zatajoval, čím takýmto konaním vylákal od poškodených: Y. G., nar. X. H. XXXX. sumu 40 €, T. T., nar. XX. T. XXXX sumu 50 €, T. R., nar. XX. K. XXXX sumu 40 €, O. U., nar. XX. H. XXXX sumu 45 €, T. T., nar. X. Y. XXXX sumu 20 €, Y. T., nar. XX. C. XXXX sumu 40 €, Y. Z., nar. XX. T. XXXX sumu 40 €, T. H., nar. XX. Y. XXXX sumu 23 €, O. U., nar. XX. H. XXXX sumu

10 €, T. T., nar. XX. H. XXXX sumu 20 €, Y. R., nar. XX. T. XXXX sumu 20 €, Y. O., nar. X. Y. XXXX. sumu 20 € a W. K., nar. XX. K. XXXX sumu 20 €, čím týmto poškodeným spôsobil škodu v celkovej výške 332,50 €,

4/

odo dňa 25. januára 2010 do presne nezisteného dňa začiatkom mesiaca február 2010 na rôznych miestach v Žiline, ako živnostník s miestom podnikania E., IČO: XX XXX XXX, podnikajúci okrem iného v oblasti neverejnej osobnej cestnej motorovej dopravy, ako zamestnávateľ písomne uzatvoril fiktívne pracovné zmluvy so záujemcami o zamestnanie vodiča, ktorí sa na neho nakontaktovali prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Žiline, alebo na základe jeho inzerátu uverejneného na servery www.profesia.sk a www.kariera.sk s tým, že týmto záujemcom o zamestnanie následne oznámil, že je potrebné, aby pre vykonávanie dohodnutej práce mali doklad o zdravotnej a odbornej spôsobilosti, ktoré sa im následne ponúkol vybaviť sám a za zvýhodnených finančných podmienok, následne týmto záujemcom o zamestnanie odovzdal sfaľované potvrdenia o zdravotnej spôsobilosti vodiča s pečiatkou MUDr. Y. P., všeobecný lekár H. a sfaľované preukazy o absolvovaní školenia pracovníkov pre prevádzku, údržbu a opravy vozidiel s pečiatkou Y. W. - súkromná autoškola, XXX/XX-V/XX, datované s rôznymi dátumami, ktoré v presne nezistenom čase v mieste trvalého bydliska bližšie nezisteným spôsobom sám vyhotovil a za tieto potvrdenia požadoval od záujemcov o zamestnanie sumy od 75 € do 190 €, pričom po podpísaní pracovných zmlúv a prevzatí požadovanej finančnej hotovosti za sfaľované potvrdenia o zdravotnej a odbornej spôsobilosti žiadnemu zo záujemcov o zamestnanie ako zamestnancovi nepridelil žiadnu prácu a keď ho za týmto účelom opakovane telefonicky kontaktovali, vyhovárať sa na rôzne okolnosti, ktoré tomu mali brániť a následne sa pred nimi zatajoval, čím takýmto konaním vylákal od poškodených: O. P., nar. XX. C. XXXX sumu 100 €, Y. R., nar. X. Y. XXXX sumu 75 €, T. L., nar. X. K. XXXX sumu 190 €, Y. W., nar. XX. C. XXXX sumu 150 €, L. F., X. U. XXXX sumu 100 € a P. L., nar. XX. Y. XXXX sumu 100 €, čím týmto poškodeným spôsobil škodu v celkovej výške 715 €,

Za to bol odsúdený

v bode 1/, 2/ podľa § 219 ods. 1, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody bol podmienene odložený. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba na 3 roky.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 200 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2 T 27/2010, zo 16. septembra 2010, právoplatný 16. septembra 2010, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému J. I. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, peňažný trest vo výmere 200 eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Trest uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 139/2009, z 26. januára 2010 bol zrušený. Súčasne zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, zrušil rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 139/2009, z 26. januára 2010, právoplatný 26. januára 2010, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému J. I. uložený peňažný trest vo výmere 200 Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Súčasne zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

v bodoch 3/ a 4/ podľa § 221 ods. 3, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného od 21. decembra 2012 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Podľa § 60 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. na trest prepadnutia veci - USB kľúč značky USB Memory 2 GB

bez uzáveru.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp. zn. 3 T 135/2010, z 20. augusta 2010, právoplatný 7. septembra 2010, vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému J. I. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky. Súčasne zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému J. I. uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu nasledovne :
H. J., nar. XX. K. XXXX v T., trvalé bytom Z., prechodne bytom U. vo výške 980,88 €,
Z. B., nar. X. Y. XXXX v W., Česká republika, trvalé bytom T. vo výške 964,75 €,
Y. G., nar. XX. C. XXXX v T., trvalé bytom W., sumu 40 €,
T. T., nar. XX. T. XXXX v T., trvalé bytom T., sumu 50 €,
T. R., nar. XX. K. XXXX v T., trvalé bytom T., sumu 40 €,
-O. U., nar. XX. H. XXXX v T., trvalé bytom O., sumu 45 €,
T. T., nar. X. Y. XXXX v T., trvalé bytom O., sumu 20 €,
Y. Z., nar. XX. T. XXXX v T., trvalé bytom T., sumu 40 €,
T. H., nar. XX. Y. XXXX v T., trvalé bytom U., sumu 23 €,
O. U., nar. XX. H. XXXX v X., trvalé bytom T., sumu 10 €,
T. T., nar. XX. H. XXXX v T., trvalé bytom T., sumu 20 €,
Y. R., nar. XX. T. XXXX v T., trvalé bytom O., sumu 20 €,
Y. O., nar. X. Y. XXXX v T., trvalé bytom U., sumu 20 €,
-W. K., nar. XX. K. XXXX v T., trvalé bytom O., sumu 20 €,
O. P., nar. XX. C. XXXX v Z., trvalé bytom I., sumu 100 €,
Y. R., nar. X. Y. XXXX v Z., trvalé bytom Z. sumu 75 €,
T. L., nar. X. K. XXXX v K., trvalé bytom C. sumu 190 €,
- Y. W., nar. XX. C. XXXX v Z., trvalé bytom L., sumu 150 €,
L. F., X. U. XXXX v X., trvalé bytom X. sumu 100 €,
P. L., nar. XX. Y. XXXX v Z., trvalé bytom U., sumu 100,€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného T. H., nar. XX. Y. XXXX v T., trvale bytom U. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 24. septembra 2013, sp. zn. 1 To 79/2013, na podklade odvolania obvineného proti výroku o súhrnnom treste v bodoch 3/ a 4/ v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 27/2011, z 25. marca 2013 v časti - vo výroku o treste odňatia slobody, týkajúcom sa skutkov pod bodmi 3/, 4/.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného J. I., nar. XX. Y. XXXX v L., trvale bytom I., vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica

o d s ú d i l

v bodoch 3/, 4/ - pri nezmenenom výroku o vine rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 27/2011, z 25. marca 2013, ktorým bol v bodoch 3/, 4/ uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.,

Podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe § 322 ods. 2 Tr. por. doplnil do rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 27/2011, z 25. marca 2013 chýbajúci výrok:

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvineného J. I., nar. XX. Y. XXXX v L., trvale bytom I., vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica

o s l o b o d i l

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Martin č. 2 Pv 57/2010-20, doručenej Okresnému súdu Martin 18. februára 2011, pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

v presne nezistenú dobu v mesiaci august 2007 v Martine v budove poisťovne H. na ul. P. č. 4, kde

pracoval ako živnostník na základe mandátnej zmluvy, pričom mohol so súhlasom manažérky obchodnej skupiny B. R. využívať telefónnu linku s účastníckym číslom XXX/XXXXXXXX, a to výlučne na pracovné účely na volanie v pevnej sieti, pričom obvinený následne využil neprítomnosť B. R. na pracovisku a bez jej povolenia uskutočňoval telefónne hovory z tejto telefónnej linky, evidovanej na meno B. R., a to na audiotextové čísla a na čísla mobilných operátorov, čím poškodenej B. R., nar. X. H. XXXX, majiteľke tejto telefónnej linky, spôsobil škodu vo výške 23 000 Sk (763,46 Eur), pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú B. R., nar. X. H. XXXX v T., trvale bytom T., s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Výroky pod bodmi 1/ a 2/ rozsudku Okresného súdu Martin z 25. marca 2013, sp. zn. 13 T 27/2011, ostali rozhodnutím krajského súdu nedotknuté a v tejto časti rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 25. júla 2013.

Obvinený J. I. prostredníctvom obhajcu (ustanovený 10. augusta 2015) dovolaním z 1. októbra 2015 (súdu doručené 13. októbra 2015) a z 11. januára 2016 (súdu doručené 12. januára 2016) z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. napadol rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu. Poukázal na to, že týmito rozsudkami bol porušený zákon, lebo nebolo aplikované ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., hoci pre uloženie súhrnného trestu boli splnené podmienky. V dôsledku čoho mu boli uložené dva nepodmienečné tresty odňatia slobody za trestné činy spáchané v súbehu. Ide o nesprávny rozsudok, lebo v čase jeho vyhlásenia už bol právoplatný (20. marca 2013) rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 23 T 131/2012, v inej trestnej veci toho istého obvineného, ktorým mu bol uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. V tom vidí naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por.

V ďalšom uviedol, že konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, nebolo vykonané zákonným spôsobom, lebo v prípravnom konaní nebol poučený o práve byť upovedomený o výsluchu svedkov a týchto sa aj zúčastniť, keďže nemal obhajcu. Taktó získané výpovede svedkov boli na hlavnom pojednávaní prečítané, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť klásť týmto svedkom otázky, a týmito pochybeniami bolo porušené jeho právo na obhajobu, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V konaní nebol náležite objasnený následok - výška škody spôsobenej skutkami, za ktoré bol odsúdený. Konkrétne u poškodenej H. J. sa súd uspokojil s jej tvrdením o výške neuhradenej ceny taxi služby, bez predloženia, napr. dokladu o úhrade uvedenej sumy v čiastke 2 993,13 Eur, ktorá má vplyv na právnu kvalifikáciu, či ide o škodu väčšiu alebo malú. V tom vidí naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Navrhol najvyššiemu súdu, aby rozhodnutím vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného, zrušil toto rozhodnutie vo výroku o treste a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie obvineného bolo 14. októbra 2015 na vedomie zaslané prokurátorovi a všetkým poškodeným. Okresná prokuratúra vo vyjadrení z 15. októbra 2015 konštatuje, že z rozsudku Okresného súdu Martin z 25. marca 2013, sp. zn. 13T 27/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2013, sp. zn. ITo 79/2013, ako aj z konania, ktoré im predchádzalo, je zrejmé, že nie sú splnené žiadne z dôvodov dovolania uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., a teda ani konkrétne dôvody dovolania (§ 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por.), na ktoré poukazuje obvinený vo svojom dovolaní. Konkrétne, jednotlivé tvrdenia obvineného, ktorými odôvodňuje existenciu ním uvádzaných dôvodov dovolania, považuje za irelevantné, nakoľko ide o argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu. Právoplatný rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu považuje za zákonný. Vzhľadom na to navrhuje, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietol dovolanie obvineného.

Poškodení sa k dovolaniu obvineného doposiaľ nevyjadrili. Vyjadrenie prokurátora bolo na vedomie zaslané obvinenému a jeho obhajcovi. Dovolanie spolu so spisom bolo 10. novembra 2015 predložené dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, na príslušnom súde (§ 368

ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

Dovoláním uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. znamená, že dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý obvinený tiež uplatnil, stanovuje, že dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd z trestného spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 13 T 27/2011, zistil, že obvinený pred výsluchmi 19. januára 2010, 1. a 4. februára 2010 a 19. mája 2010 bol poučený o širších právach obvineného, ako aj o práve zvoliť si obhajcu, čo nevyužil. Nevyužil ani možnosť oboznámiť sa s trestným spisom 30. júna 2010, hoci o tomto práve bol riadne a včas vyrozumiený (č.l. 331). Obvinenému bol po dobu výkonu trestu odňatia slobody opatreniami súdu ustanovený obhajca, konkrétne 7. decembra 2011 (č.l. 365), ktoré bolo zrušené 29. júna 2012 (č.l. 442) a 25. júna 2013 (č.l. 554), ktoré trvalo až do právoplatného skončenia veci.

Na hlavnom pojednávaní 7. februára 2012 (č.l. 403) obhajca obvineného sa vyjadril, že po preštudovaní spisového materiálu nemá výhrady k zákonnosti získavania dôkazov a postupu orgánov činných v trestnom konaní pri zadovážovaní dôkazov v prípravnom konaní ani k právnej kvalifikácii po navrhovanej úprave zo strany prokurátora. K uplatneným nárokom poškodených nemá výhrady, súhlasí s nimi až na nároky poškodených Z., J. a T., ktorým bola škoda už uhradená, a nároky R. a H. sú vyššie, ako im bola škoda spôsobená.

K jednotlivým skutkom obžaloby obvinený uviedol, že zo skutku pod bodom 1/ sa cíti vinným z časti (v rozsudku okresného súdu tento skutok kvalifikovaný ako trestný čin krádeže so škodou vo výške 763,46 Eur bol nezákonne vypustený a rozsudkom Krajského súdu bol spod neho oslobodený), ku skutku pod bodom 2/ (v rozsudku pod bodom 1/, nevyplatenie ceny za taxi služby v sume 980,88 Eur) sa cíti vinným, namieta však výšku spôsobenej škody iba do výšky 12 000 Sk (398,32 Eur), ostatné uhradil dodaním svetelnej techniky v hodnote cca 600 Eur, ku skutku pod bodom 3/ (v rozsudku pod bodom 2/, natankovanie nafty v hodnote 964,75 Eur) sa cíti vinným v plnom rozsahu a ku skutkom pod bodmi 4/ a 5/, v rozsudku pod bodmi 3/ a 4/ sa cíti čiastočne vinným, lebo sfaľoval doklady, ktoré predal záujemcom o prácu, ktorých chcel zamestnať.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ obžaloby (tankovanie nafty do vozidla Fiat Ducato na čerpacej stanici Shell v Martine) na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. obvinený odpovedal kladne slovom áno, teda vrátane toho, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o jeho právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Súd uznesením prijal toto vyhlásenie obvineného ku skutku pod bodom 3/ obžaloby s tým, že sa dokazovanie k tomuto skutku nevykoná a dokazovanie bude vykonané k ostatným skutkom pod bodmi 1/- 2/, 4/-5/, k trestu a náhrade škody.

K vypočutým svedkom R., J., H., Z. a T. sa obvinený vyjadroval a kládol im aj otázky. Súhlasil s čítaním ostatných svedeckých výpovedí (č.l. 417), ku ktorým nemal podstatnejšie pripomienky. Návrh obvineného na výsluch svedka O. S. bol súdom zamietnutý. Obvinený ďalšie návrhy na doplnenie nemal a po vyhlásení rozsudku 2. júla 2012 zahlásil odvolanie proti vysokému výroku o treste s tým, že proti procesnému postupu súdu nemá námietky. Prokurátor zahlásil odvolanie proti výroku o súhrnnom treste odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 2 mesiace a proti vypusteniu skutku 1/ obžaloby.

Pre úplnosť treba uviesť, že prvý rozsudok okresného súdu z 2. júla 2012 bol uznesením Krajského

súdu zo 16. októbra 2012, sp. zn. 1 To 84/2012 (č.l. 492) zrušený a vec bola vrátená v podstate za účelom zaobstarania trestných spisov, vo vzťahu ktorým by prichádzalo uloženie súhrnných trestov.

Hlavné pojednávanie 25. marca 2013 okresný súd vykonal na žiadosť obvineného v jeho neprítomnosti (č.l. 509, 512, 513), na ktorom bol oboznámený rozsudok Okresného súdu Martin z 12. februára 2013, sp. zn. 23 T 131/2012 (č.l. 520), ktorým bol obvinený odsúdený za skutok z 23. novembra 2010 k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Martin zo 6. októbra 2011, sp. zn. 23 T 39/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo 16. februára 2012, sp. zn. 3 To 137/2011. Na tomto hlavnom pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorého výrok o súhrnnom treste odňatia slobody pod bodmi 3-4/ v trvaní 6 rokov napadol obvinený odvolaním s tým, že tento trest je vysoký. S výrokom o treste pod bodmi 1-2/ obvinený plne súhlasil, a preto táto časť rozsudku o vine a treste nadobudla právoplatnosť 25. júla 2013. Na verejnom zasadnutí pred krajským súdom obvinený žiadal zrušiť trest v bodoch 3/-4/ a uložiť mu trest na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Následne bol vyhlásený rozsudok, ktorý obvinený napadol dovolaním.

Zistené preukazuje, že obvinený bol o právach na obhajobu v tejto veci poučený v dostatočnom rozsahu a práva z tohto poučenia aj využíval. Dovolací súd nezistil, že by obvinený nemal obhajcu za situácie, že išlo o obhajobu povinnú. Nezistil ani to, aby dôkazy v tejto veci boli zaobstarané nezákonne, alebo že by ich súd vykonal v rozpore so zákonom. Tvrdenie obvineného, že o porušení jeho práv na obhajobu a o zaobstaraní, resp. vykonaní dôkazov nezákonným spôsobom sa dozvedel až potom, čo mu bol obhajca ustanovený v dovolacom konaní je zavádzajúce. Vo všetkých výpovediach v prípravnom konaní (č.l. 44 - 59) a s menšími výhradami k výške škody aj v konaní pred súdom (č.l. 403 - 420, 433 - 437, 448 - 454) sa totiž ku skutkom kladených mu za vinu priznal. Vo vyjadrení prostredníctvom obhajcu zo 7. februára 2012 (č.l. 406 - 410) uviedol, že nemal procesnoprávne výhrady k zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní. Obvinený to potvrdil aj vo vyhlásení, ktoré súd prijal. Odvolanie obvinený podal opakovane iba proti výroku o treste pre jeho výšku, proti procesnému postupu súdu nemal námietky. O pochybeniach, ktoré uvádza v dovolaní musel najneskôr vedieť v konaní pred okresným súdom. Dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. nie sú preto naplnené. Navyše v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/, § 371 Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

K uvedenému najvyšší súd poznamenáva, že ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. bráni preskúmaniu skutku pod bodom 2/ rozsudku odvolaciemu a aj dovolaciemu súdu. V zmysle tohto ustanovenia, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Uvedené ustanovenie však nebránilo preskúmaniu výroku o treste pod bodmi 3/ - 4/ napadnutého rozsudku, ako sa toho domáha obvinený v dovolaní na podklade dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. Tieto výroky totiž namietal opakovane už v odvolaní.

Z trestných spisov (Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 21/2009, 13T 139/2009, 3T 135/2010, 2T 27/2010, 23T 39/2011, 23T 131/2012, 0T 36/2013, 2T 140/2013 a 3T 183/2013 a Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T 49/2009), ktoré si najvyšší súd vyžiadal vyplynulo nasledovné.

Obvinený bol odsúdený za skutok spáchaný 23. októbra 2007 trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 23 T 21/2009, z 9. marca 2009 (prevzal 14. apríla 2009), právoplatný 23. apríla 2009 podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 mesiace s podmieňným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka, v ktorej sa neosvedčil (trest mal nastúpiť 19. augusta 2012) a z výkonu tohto trestu a ďalších trestov (uložených mu rozsudkami toho istého súdu, sp. zn. 2T 27/2010, zo 16. septembra 2010, sp. zn. 23T 39/2011, zo 6. októbra 2011 a Okresného súdu Košice II., sp. zn. 5T 49/2009, zo 6. mája 2009), bol 18. apríla 2012 uznesením Okresného súdu Martin, sp. zn. 23 Pp 21/2012, právoplatný dňom vyhlásenia, podmieňne prepustený s probačným dohľadom na 2 roky s určením skúšobnej doby 3 roky. Uznesením toho istého súdu z 28. februára 2013, právoplatným 7. marca 2013, bolo vyslovené, že odsúdený je podľa článku II. účastný amnestie prezidenta Slovenskej

republiky z 2. januára 2013 a odpúšťa sa mu nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody. Pritom nebolo rozhodnuté aj o tom, že tento trest odpúšťa s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Za skutok spáchaný 28. júla 2008 bol rozsudkom Okresného súdu Košice II zo 6. mája 2009, sp. zn. 5 T 49/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. mája 2009, odsúdený podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov, v ktorej sa neosvedčil (trest mal nastúpiť 19. mája 2012 po vykonaní trestu z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2 T 27/2010) a z výkonu tohto trestu a ďalších trestov (ako je už vyššie uvedené) bol 18. apríla 2012 podmienne prepustený. Z odpovedi na žiadosť z 23. januára 2014 bolo oznámené, že vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Martin, sp. zn. 2 T 27/2010, zo 16. septembra 2010 na trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia sa na obvineného nevzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii podľa článku V. písm. d/.

Za skutok spáchaný 8. júna 2009 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin z 26. januára 2010, sp. zn. 13T 139/2009, právoplatný dňom vyhlásenia, podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu 200 Eur, náhradnému trestu odňatia slobody 2 mesiace a trestu zákazu činnosti na 2 roky a 6 mesiacov. Uznesením tohto súdu z 15. apríla 2010 nebolo povolené splácanie tohto peňažného trestu. Na uvedené tresty sa amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 nevzťahovala. Výrok o treste z tohto rozsudku bol zrušený v rámci súhrnného trestu ukladaného rozsudkom zo 16. septembra 2010, sp. zn. 2 T 27/2010.

Za skutok spáchaný 14. januára 2010 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin zo 16. septembra 2010, sp. zn. 2T 27/2010, právoplatný dňom vyhlásenia, podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému peňažnému trestu 200 Eur, náhradnému trestu 2 mesiace, trestu zákazu činnosti na 2 roky a 6 mesiacov a súhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienne, z ktorého výkonu bol uznesením z 18. apríla 2012 (ako je už vyššie uvedené) podmienne prepustený na skúšobnú dobu 3 roky. Zároveň bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Martin z 26. januára 2010, sp. zn. 13T 139/2009. Uznesením tohto súdu zo 16. apríla 2013 bolo vyslovené, že je účastný podľa článku II. amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 a odpúšťa sa mu nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody. Nebolo zároveň vyslovené, že tento trest sa mu odpúšťa s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Za skutok spáchaný 19. mája 2010 bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 20. augusta 2010, sp. zn. 3T 135/2010 (prevzal 27. augusta 2010), právoplatný 7. septembra 2010, podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a k trestu zákazu činnosti na 3 roky. Uznesením tohto súdu zo 16. decembra 2013, právoplatný 11. februára 2014 bolo vyslovené, že je účastný podľa článku I. amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 a odpúšťa sa mu trest odňatia slobody. Na obvineného sa teda nehľadí, ako keby nebol odsúdený, lebo nebolo aj o tom rozhodnuté.

Skutky pod bodmi 4/ - 5/ obžaloby, resp. 3/ - 4/ rozsudku spáchal od presne nezisteného dňa v mesiaci novembri 2009 do 11. januára 2010 a od 25. januára 2010 do presne nezisteného dňa začiatkom mesiaca február 2010. V priebehu páchania skutku - 25. januára 2010 do začiatku februára 2010 - pod bodom 5/ obžaloby, resp. 4/ rozsudku bol rozsudkom Okresného súdu Martin z 26. januára 2010, sp. zn. 13 T 139/2009, odsúdený za skutok z 8. júna 2009, ako je to už uvedené vyššie.

Zbiehajúcimi sa trestnými činmi sú tie, ktoré boli spáchané bez toho, aby medzi nimi bol vyhlásený hoc i neprávoplatný rozsudok, ktorý mohol byť neskôr aj zrušený. Ak by došlo k spáchaniu trestného činu po vyhlásení rozsudku v inej veci, išlo by o recidívu a uloženie súhrnného trestu už nie je možné, lebo nejde o súbežné trestné činy.

V danej veci sú preto rozhodujúce skutky spáchané v auguste 2007 (oslobodený rozsudkom krajského súdu z 24. septembra 2013), 18. októbra 2007 (rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin z 2. júla 2012, sp. zn. 13T 27/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina zo 16. októbra 2012, sp. zn. 1To 84/2012, ktorým bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu s tým, aby vec opätovne prerokoval a rozhodol, čo sa stalo rozsudkom z 25. marca 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina z 24. septembra 2013, sp. zn. 1To 79/2013), 23. októbra 2007, 28. júla 2008 (rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 9. marca 2009, sp. zn. 23T 21/2009, prevzatý 14. apríla 2009, právoplatný 23. apríla 2009 a rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo 6. mája 2009, sp. zn. 5T 49/2009,

právoplatný 7. mája 2009), 8. júna 2009 (rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin z 26. januára 2010, sp. zn. 13T 139/2009), 28. októbra 2009, presne nezisteného dňa v mesiaci novembri 2009 až 11. januára 2010 (rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin z 2. júla 2012, sp. zn. 13T 27/2011, ako je uvedené vyššie), 14. januára 2010 (rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin zo 16. septembra 2010, sp. zn. 2T 27/2010) a 25. januára 2010 až do presne nezisteného dňa v mesiaci február 2010 (rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin z 2. júla 2012, sp. zn. 13T 27/2011, ako je uvedené vyššie).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Podľa odseku 3 ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Podľa rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky, zverejneného zákonom pod č. 1/2013 Z.z., z 2. januára 2013 udelil túto amnestiu :

článok I. odpúšťa tresty odňatia slobody právoplatne uložené pred dňom tohto rozhodnutia, ktorých výkon je podmienene odložený s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

článku II. odpúšťa nevykonané tresty odňatia slobody, ktoré boli pred dňom tohto rozhodnutia právoplatne uložené vo výmere neprevyšujúcej osemnásť mesiacov, ak bol takýto trest uložený mladistvému, alebo ak súd zaradil páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, alebo nevykonané zvyšky týchto trestov odňatia slobody. Tieto tresty odpúšťam s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa článku V. toto rozhodnutie sa nevzťahuje :

písm. d/ na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením právoplatne odsúdené za úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, výkon ktorého nebol odložený, alebo ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením prepustené z výkonu trestu odňatia slobody,

písm. e/ na právoplatne uložené tresty úhrnné a súhrnné, ak jedným z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, je trestný čin, na ktorý sa amnestia podľa písmen a/ až písmena c/ nevzťahuje, alebo ak boli uložené osobe, na ktorú sa amnestia podľa písmena d/ nevzťahuje.

Obvinenému boli právoplatne pred vyhlásením amnestie ako hlavné tresty, okrem jedného prípadu (rozsudok Okresného súdu Martin z 26. januára 2010, sp. zn. 13 T 139/2009) uložené v štyroch prípadoch tresty odňatia slobody, z toho jeden súhrnný za úmyselné trestné činy so zaradením pre ich výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorých bol podmienene prepustený 18. apríla 2012, teda ešte pred amnestiou prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013.

Z toho teda vyplýva, že amnestii malo podliehať iba odsúdenie z trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 9. marca 2009, sp. zn. 23 T 21/2009, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody a pred nim nebol prepustený z iného výkonu trestu odňatia slobody. Použitie amnestie ohľadne ďalších uložených trestov odňatia slobody nebolo možné, lebo to vylučoval článok V. písm. d/ a písm. e/ rozhodnutia o amnestii.

Podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu do 8. marca 2012 trestným rozkazom Okresného súdu Martin z 20. augusta 2010, sp. zn. 3 T 135/2010, nemal byť amnestovaný, nakoľko malo byť správne rozhodnuté o neosvedčení sa, lebo obvinený počas tejto skúšobnej doby, ešte pred vyhlásením amnestie spáchal 16. decembra 2010 úmyselný trestný čin, za ktorý aj bol právoplatne (16. februára 2012) odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin zo 6. októbra 2011, sp. zn. 23 T 39/2011.

Navyše treba uviesť aj to, že počas páchania skutku od 25. januára 2010 do nezisteného dňa začiatkom februára 2010, bol 26. januára 2010 právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn.

13 T 139/2009. V dôsledku toho za tento skutok, keďže ho dokončil až po vyhlásení iného rozsudku, mal byť uložený súhrnný trest pri zrušení trestného rozkazu Okresného súdu Martin z 20. augusta 2010, sp. zn. 3 T 135/2010, ktorým bol odsúdený za skutok z 19. mája 2010.

Z uvedeného je nepochybné, že postup Krajského súdu v Žiline bol nesprávny, keď v rozsudku z 24. septembra 2013, sp. zn. 1To 79/2013 (ohľadne skutkov spáchaných 28. októbra 2009 a od novembra 2009 do 11. januára 2010) neuložil súhrnný trest k výrokom o trestoch z rozsudkov Okresného súdu Martin zo 16. septembra 2010, sp. zn. 2T 27/2010 (právoplatný dňom jeho vyhlásenia, za skutok zo 14. januára 2010), z ktorého bola vykonaná iba časť trestu odňatia slobody, zvyšok nevykonaného trestu bol amnestiou odpustený a ešte nebol úplne vykonaný trest zákazu činnosti v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a peňažný trest vo výške 200 Eur s náhradným trestom odňatia slobody, 26. januára 2010, sp. zn. 13 T 139/2009 (právoplatný dňom vyhlásenia, za skutok z 8. júna 2009), z ktorého bola vykonaná iba časť trestu zákazu činnosti a ďalší súhrnný trest (ohľadne skutku spáchaného od 25. januára 2010 do februára 2010) k výroku o treste z trestného rozkazu toho istého súdu z 20. augusta 2010, sp. zn. 3T 135/2010 (doručený obvinenému 27. augusta 2010, právoplatný 7. septembra 2010, za skutok z 19. mája 2010), z ktorého nie je ešte vykonaný trest zákazu činnosti v trvaní 3 rokov.

Mylné je preto konštatovanie v odôvodnení rozsudku krajského súdu (strana 9), že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 rokov, bol vykonaný 7. septembra 2013, v dôsledku čoho došlo k jeho zahladeniu a uloženie súhrnného trestu bolo preto vylúčené.

Pre použitie ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. boli splnené zákonné podmienky. Amnestiou dotknuté rozhodnutia neboli a nie sú takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Tresty zákazu činnosti v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a 3 roky a peňažný trest, resp. náhradný trest odňatia slobody nepodliehali amnestii prezidenta Slovenskej republiky. Skôr uložené tresty odňatia slobody, čiastočne vykonané a čiastočne podliehajúce amnestii prezidenta Slovenskej republiky, ku dňu rozhodovania Okresného súdu Martin 2. júla 2012, resp. 25. marca 2013, sp. zn. 13 T 27/2011 a Krajského súdu Žilina 16. októbra 2012, sp. zn. 1 To 84/2012, ale najmä 24. septembra 2013, sp. zn. 1To 79/2013 neboli zahladené, čo z dôkazov vyplýva.

Z týchto trestných spisov vyplýva aj to, že trest zákazu činnosti v trvaní 2 roky a 6 mesiacov nebol vykonaný. Obvinený bol vo výkone trestu odňatia slobody od 19. januára 2011 do 18. apríla 2012 a od 5. júna 2013 do súčasnej doby. Trest zákazu činnosti vykonával od právoplatnosti 26. januára 2010 do nástupu trestu odňatia slobody 19. januára 2011 a od podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody 18. apríla 2012 do nástupu trestu odňatia slobody 5. júna 2013. Z tohto trestu zákazu činnosti teda doposiaľ vykonal 28 mesiacov, ešte má vykonať 2 mesiace. Tresty zákazu činnosti v trvaní 3 rokov a 4 rokov doposiaľ nezačal vykonávať.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je preto naplnený.

V zmysle § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Najvyšší súd má za to, že v prejednávacom prípade zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, a to aj za situácie, že po právoplatnosti nového rozhodnutia už nebude možné použiť ustanovenia amnestie prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013. V prípade uloženia súhrnných trestov odňatia slobody a iných do úvahy prichádzajúcich trestoch v intenciách ako je na to poukázané vyššie, by došlo k uloženiu súhrnného alebo súhrnných trestov (v prvom prípade zrušenie trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov a v druhom prípade zrušenie trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a v oboch prípadoch aj zrušenie trestu zákazu činnosti), do ktorých by sa museli započítať už skôr vykonané tresty, čo je nepochybné v prospech obvineného a zásadne by ovplyvnilo jeho postavenie.

Napadnutým rozsudkom krajského súdu bol uložený za skutky pod bodom 3/ - 4/ podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Dovolací súd konštatuje, že tento trest bol uložený v rámci trestnej sadzby stanovenej v § 221 ods. 3 Tr. zák. (od 3 rokov do 10 rokov) upravenej v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Nie je preto naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože nejde o uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo o uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný

čin nepripúšťa.

Najvyšší súd na podklade uvedeného, pri zistení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2013, sp. zn. 1 To 79/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3, § 322 ods. 3 Tr. por., § 41 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného J. I.. Napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil vo výroku v bode 3/ - 4/ o treste a spôsobe jeho výkonu. Zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Krajský súd je povinný si vo veci zaobstarať všetky trestné spisy týkajúce sa obvineného. Na základe nich zistiť, či medzi rozhodnutím dovolacieho súdu a opätovným prejednávaním veci pred odvolacím súdom nedošlo k zahľadaniu niektorých trestov. V intenciách uvedeného rozhodnúť o výroku o treste, a to aj za použitia § 42 a § 41 Tr. zák. Pritom musí posúdiť aj to, či sú splnené podmienky o započítaní trestov zrušených v rámci novo uloženého súhrnného trestu, ktoré obvinený vykonal, pokiaľ už neboli zahladené. Obvinený sa pritom nesmie dostať do horšieho postavenia v zmysle § 391 ods. 2 Tr. por.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. najvyšší posudzoval splnenie podmienok na vzatie obvineného do väzby, keďže trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý vykonával bol týmto rozhodnutím zrušený. Zistil, že obvinenému bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov z rozsudku Okresného súdu Martin zo 4. februára 2014, sp. zn. 3 T 183/2013. Preto rozhodol, že obvineného do väzby neberie, pretože bude pokračovať vo výkone tohto doposiaľ nevykonaného trestu.

Na základe vyjadreného najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.